

Kuolemanvaara

Juutalaisten tilanne maanpaossa

Eliyahu Ben Haim

**Kiitokset Shelly Greenbergille puheiden
puhtaaksikirjoittamisesta ja Lissa Smithille rakkaudella
tehdystä tekstin muokkauksesta.**

Johdanto

Kädessäsi on kaksi tekstiksi muutettua Eliyahu Ben Haimin viimeistä saarnaa kesäkuulta 2019, vähän ennen kuin hänet otettiin kotiin Herransa, Messias Jeshuan luo.

Eliyahu ja minä johdimme *Intercessors for Israel* -järjestön (Israelin esirukoilijat) vuosittaista Skotlannin rukouskonferenssia Ellel Ministriesin tukikohdassa Blairmore Housessa, joka sijaitsee Huntlyn ulkopuolella. Vasta Eliyahun poismenon jälkeen kuulin hänen vaimoltaan Hannalta, että useita kuukausia aikaisemmin Eliyahu oli kertonut hänelle raskaasta ennakkoaavistuksestaan, jonka mukaan Israelin ulkopuolella asuvat juutalaiset olivat "kuolemanvaarassa". Siitä johtuu tämän kirjasen nimi.

Elijahulla oli selvä näkemys siitä, että antisemitismin nousu, erityisesti länsimaissa, liittyy Jumalan haluun koota hajallaan oleva kansansa takaisin kotiin – nykyiseen juutalaisvaltioon, Israeliin. Olimme yhtä mieltä siitä, että Jumala on nyt vetämässä pois hillitsevän kätensä (Room. 1:24, 26, 28) ja sallii tämän vuosisatoja vanhan juutalaisvihan nousta pintaan (Jer. 16:16). Pohjimmiltaan se on vihaa Jumalaa kohtaan (Ps. 83:1–4).

Toivon, että nämä tekstit koskettavat teitä syvästi, vaikka ymmärränkin, että saarnatun sanan kirjallinen muoto hyvin harvoin säilyttää samanlaisen painoarvon kuin puhuttu sana. Jos tämä koskettaa teitä, niin tehkää niin kuin veljeni Eliyahu suosittelisi – rukoiikaa ja tehkää sitten se, mitä Jumala ohjaa teitä tekemään.

Aika on lyhyt. Vaara on todellinen. Herran paluu on lähellä.
Saakoon Herra kohdata meidät kaikki

tekemässä työtä Isän viljapelloilla.

Chuck Cohen

Johtaja
Israelin esirukoilijat
Jerusalem
tammikuu 2020

Antisemitismi

Eliyahu Ben Haim

Tämä on raskas viesti. Minun on raskasta välittää se. Luotan siihen, että sen vastaanottaminen on raskasta myös teille.

Tämä on viesti antisemitismistä. Meidän pitää tietää, mitä maailmassa nyt tapahtuu.

Osa näistä tiedoista saattaa olla tuttuja, osa voi järkyttää. Mutta uskon, että mikäli olette Jumalan lapsia ja olette esirukoilijoita – ja vaikka teillä ei olisikaan suhdetta juutalaiseen kansaan – tämä on sellaista, mikä teidän tulee tietää, koska se tuijottaa meitä suoraan silmiin ja ulvoo kohti kuin raivokas susi.

Antisemitismi on enemmän kuin henki. Se on maailmanvalta tai hallitsija, joka on ollut olemassa siitä lähtien, kun Herra kutsui juutalaiset olemaan Hänen kansansa. Se on henki, joka toimii ihmislihan kautta.

Siitä muutamia esimerkkejä ovat farao, joka ei tuntenut Joosefia, Esterin kirjan Haaman, Hitler, islamilainen fundamentalismi ja nykyään länsimaissa sekä äärioikeisto että äärivasemmisto.

Antisemitismin klassinen määritelmä on peräisin Esterin kirjan luvusta 3:8–9a:

8. "On yksi kansa hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa (jotka pitävät itsensä erillään) sinun valtakuntasi

kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien *muiden* kansojen, he eivät noudata kuninkaan lakeja, eikä kuninkaan sovi jättää heitä rauhaan.

9. Jos kuningas hyväksi näkee, kirjoitettakoon *määräys*, että heidät on tuhottava..."

Juutalaisista puhuttaessa on jotenkin ominaista, että jos yksi juutalainen tekee väärin, siitä syytetään kaikkia juutalaisia. Jos italialainen tekee teille vääryyttä, ette kai syytä kaikkia italialaisia? Juutalaisten kohdalla tämä näyttää toimivan eri tavalla.

Mitä Herra itse sanoo syntisestä Israelista?

Juutalaiset tekivät syntiä ennen kuin Hän sanoi tämän, ja he tekivät syntiä sen jälkeen, kun Hän sanoi tämän. Kuitenkin Hänen Sanansa pysyy totena, sillä se nousee Hänen sydäimestään.

Bileam kutsuttiin kiroamaan Israel. Tällä jumalattomalla profeetalla oli jonkinlainen suhde Jumalaan. Niin paljon kuin hän halusikin kirota Israelin, hän saattoi sanoa vain sen, minkä Jumala pani hänen huulilleen.

Neljäs Mooseksen kirja 23: 8–9, 19–21:

8. "Kuinka minä kiroaisin sen, jota ei Jumala kiroa, kuinka sadattelin sitä, *jota* ei Herra sadattele?

9. Minä näen sen kallioiden huipulta, minä katselen sitä kukkuloilta: katso, se on erillään asuva kansa..."

Tuo Israelia vastaan esitetty syyte koski siis myös sitä, miten Jumala on kutsunut juutalaiset. Lisäksi teidän on tunnustettava, että Hän on kutsunut teidät samalla tavalla. Hän on kutsunut Hänen seurakuntaruumiinsa asumaan

Hänen kanssaan yksin asuvana kansana, joka ei lue itseään muiden kansojen joukkoon kuuluvaksi.

19. "Ei Jumala ole ihminen, niin että hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi?"

20. Katso, minä olen saanut *tehtäväkseni* siunata: hän on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa.

21. Ei havaita vaivaa Jaakobissa eikä nähdä onnettomuutta Israelissa; Herra, hänen Jumalansa, on hänen kanssansa."

(4. Moos. 23:19–21)

Meidän on tunnustettava, että tämä lausunto oli profeetallinen, koska luonnollisessa elämässä Israelissa esiintyi tuohon aikaan paljon vääryyttä, aivan samalla tavalla kuin tänäkin päivänä.

Antisemitismi on yleistä maailmassa, ja aivan varmasti se on yleistä Euroopan mantereella ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Joinakin aikoina voi tuntua siltä, että se on hävitetty, mutta silti se on aina läsnä, joskus näkyvänä, joskus vain pinnan alla. Tänään se on noussut voimallisesti pintaan. On kuin eläisimme uudelleen 1930-luvun aikaa, mutta tässä tapauksessa valtakunnallisesti katsottuna Saksa ei johda tätä pahuutta. Kansallisesti se on Iran, ja lännessä se on hyvin suuressa määrin radikaali vasemmisto.

Monet äärioikeistolaiset, jotka ovat tässä myös mukana, itse asiassa pitävät itseään kristittyinä. Kuten 1930-luvulla, sitä esiintyy kaikkialla Euroopassa ja Yhdysvalloissa.

Antisemitismi on oikeastaan Kristus-vastaisuutta. Paholainen vihaa juutalaista kansaa, koska sen kautta on saatu ilmoitus yhdestä ainoasta todellisesta Jumalasta ja uskonvaelluksesta, Aabrahamista, meidän isästämme, lain antajasta, ja kansan kutsumisesta kantamaan hänen nimeään, samoin pyhät Kirjoitukset, elävät esimerkit siitä, miten Jumala kohtelee ihmisiä – synnin seuraukset, lupaus lunastuksesta, historialliset ja profeetalliset kirjat. Juutalaisen kansan kautta tuli Vapahtaja, uusi liitto ja elävä esimerkki Jumalan uskollisuudesta ja rakkaudesta.

Antisemitismissä on erilaisia tasoja ja vaiheita:

1. Juutalaisten hylkääminen tiettyjen ominaisuuksien vuoksi, mukaan lukien kateus joidenkin heidän ominaisuuksiensa takia.
2. Jotkut kristityiksi identifioituneet uskoivat, että juutalainen kansa on kirottu, koska se on syyllistynyt jumalanmurhaan. Lisäksi kirkko sanoi: "Teillä ei ole oikeutta elää keskuudessamme juutalaisina" – joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta. Kun sanon tässä yhteydessä kirkko, tarkoitan erityisesti katolista kirkkoa ja toisinaan myös luterilaista kirkkoa. Joitakin poikkeuksia esiintyy, kuten näemme tarkastellessamme Augustinusta.
3. Maalliset viranomaiset sanoivat: "Teillä ei ole oikeutta elää keskuudessamme." Juutalaisten karkottaminen Espanjasta vuonna 1492 teki heistä kodittoman ja valtiottoman vähemmistön. Teidän on ymmärrettävä, että juutalaiset olivat asuneet Espanjassa tuhansia vuosia ja he pitivät sitä uutena

Jerusalemina.

Rasistinen natsikehitys väittää, että juutalaiset ovat sairaus. Juutalaiset ovat alempiarvoinen ja vaarallinen rotu, eivät oikeastaan ihmisiääkään. Se on täydellistä hylkäämistä. Sen mukaan heillä ei ole oikeutta elää, ja tällainen paha yhteisö on poistettava yhteiskunnasta kaikin mahdollisin keinoin. Tämä on sellaista antisemitismia, joka edistää paitsi juutalaisten hylkäämistä, myös heidän tuhoamistaan.

Tätä väkivaltaista ideologiaa ajavat nykyään yhtä lailla militantit islamistit, radikaali vasemmisto ja valkoisen ylivallan kannattajat. Tosiasiassa suurin vaara länsimaiselle yhteiskunnalle on radikaali vasemmisto.

Viime vuosina antisemitismi on noussut uudelleen pintaan ennennäkemättömällä tavalla toisen maailmansodan jälkeen. Suuri osa tästä antisemitismistä on ilmennyt Israelin ja sionismin vastaisuutena.

Nykyään on edelleen jokseenkin tabu olla antisemiittinen, mutta nyt on muodikasta olla Israel-vastainen, vaikka kyse on samasta asiasta. Hiljattain Saksasta tuli ensimmäinen maa, joka rinnasti BDS:n antisemitismiin. Kyseessä ei ole laki, vaan liittopäivien muodostama näkemys. Vielä tänäänkin liittopäivät äänesti Hizbollahin laillisuuden puolesta.

Israelista on tullut maailman paaria, hylkiö. Israel hyväksytään uhrina, mutta ei voittajana. Kun annamme periksi, meidät hyväksytään. Kun taistelemme henkiinjäämisemme puolesta, meidät esitetään kiusaajina – Daavidin sijaan meistä on tullut Goljat.

Mikä radikaali muutos tapahtui erityisesti Euroopan suhtautumisessa Israeliin vuonna 1967! Kun näytti siltä, että selviytyisimme hengissä, meidät hyväksyttiin. Mutta kun kukistimme kuudessa päivässä Egyptin, Syyrian ja Jordanian, suuressa osassa Eurooppaa suhtautuminen meihin muuttui.

Uudesta antisemitismistä on olemassa määritelmä, jonka Juutalaisten ja kristittyjen liitto julisti Saksan evankelisilla kirkkopäivillä ja joka lähetettiin julistuksena Länsi-Saksan hallitukselle vuonna 1981, lähes 30 vuotta sitten. Se on tänään yhtä paikkansapitävä kuin silloinkin.

Siinä todettiin, että Israelin hallituksen arvostelun takana – toki sitä voidaan arvostella yhtä lailla kuin minkä tahansa hallituksen politiikkaa – näkyy vanha antisemiittinen ajattelutapa.

1. Antisemitismia on Israelin politiikan arvioiminen ilman että otetaan huomioon Israelin valtion erityisasemaa: se on pieni kansakunta, joka on ollut sotatilassa 30 vuotta (nyt jo 70 vuotta). Sitä ympäröivät viholliset ja siltä on evätty tunnustaminen ja rauha. Se on valtio, jonka kansa ei selviytyisi sotilaallisesta tappiosta.

(Sivuhuomautuksena mainittakoon, että Joe Biden, joka oli tuolloin senaattori ja nyt yksi monista demokraattien ehdokkaista Yhdysvaltain presidentiksi, oli siellä juuri ennen jom kippur -sotaa. Oli ilmeistä, että jotain oli tapahtumassa, ja hän oli huolissaan. Itse asiassa kaikista amerikkalaisista demokraattiehdokkaista tänään juuri hän

suhtautuu myönteisimmin Israeliin – ehkä ei huomenna. Valtuuskunta tapasi pääministeri Golda Meirin, ja tämä sanoi hänelle: "Meillä on salainen ase. Meillä ei ole muuta paikkaa, minne mennä.")

2. Antisemitismia on Israelin hallituksen virheellisten toimien arvioiminen yksipuolisesti, ottamatta huomioon Israelin vihollisten toimia, ja kun niitä korostetaan ja arvostellaan jyrkemmin kuin muiden hallitusten vastaavia toimia.

Näin tapahtui vuonna 1981, ja vuonna 2019 se tapahtuu aivan silmiemme edessä. Maailmaa varoitettiin, mutta se on jättänyt tämän huomioon ottamatta.

3. Tämä on Saksa – se on antisemitismia, *kun* Saksan liittotasavallan ja Israelin valtion väliset erityissuhteet, jotka ovat seurausta saksalaisten Saksan kansan nimissä suorittamasta juutalaisten vainosta, kielletään ja kun Saksan politiikan vastuu Israelin olemassaolosta ja turvallisuudesta kielletään tai unohdetaan.

Sanoisin, että tämä julistus on vielä nykyäänkin unohdettu ja jätetty huomioon ottamatta Saksassa ja monissa muissakin maissa.

Vuonna 1974 Golda Meirin koolle kutsumassa kansainvälisessä sosialistikokouksessa heti jom kippur-sodan jälkeen hän pyysi sosialistitovereitaan seisomaan Israelin rinnalla, mutta he kieltäytyivät. Golda Meirin vastaus oli: "Tietenkään he eivät voi puhua, heidän kurkkunsa on tukittu täyteen öljyä." Muistatte ehkä, että tuolloin oli öljysaarto.

Valtaosa turvallisuusneuvoston päätöslauselmista ja keskusteluista kohdistuu Israeliin. Ne eivät koske yli miljoonaa kuollutta Afganistanissa, eivät Kambodžan ja Ruandan kansanmurhia, eivät verivirtoja, jotka usein virtaavat ympäri maailmaa, ei Syyriaa – ainoastaan Israelia.

YK:n niin kutsutulla ihmisoikeusneuvostolla on pysyvä esityslista, numero 7, joka koskee "Palestiinaa", mikä tarkoittaa, että se nostaa joka vuosi Israelin tuomittavaksi. Monta vuotta sitten yhdysvaltalainen Yhdistyneiden kansakuntien edustaja William Buckley, luonnehti YK:ta sitten Hitlerin Saksan kaikkein keskittyneimmäksi antisemiittiseksi kokoukseksi. Se ei ole muuttunut; itse asiassa se on pahentunut.

Tiedämme, että vanhempi Le Pen, Marie Le Penin isä, kutsui holokaustia vähäpätöiseksi yksityiskohdaksi, historian alaviitteeksi. Lisäksi ihmiset menevät paljon pidemmälle. Revisionistiset, niin sanotut historioitsijat kiistävät, että holokaustia olisi koskaan tapahtunut.

Toisen maailmansodan jälkeen Iso-Britannia kieltäytyi päästämästä monia holokaustista eloon jääneitä ihmisiä Israeliin. Kun heidät saatiin kiinni avomerellä, heidät lähetettiin joko siirtolaisleireille Eurooppaan, joskus jopa Saksaan, tai Kyproksele ja Mauritiukselle sijaitseville leireille.

Miten nopeasti maailma onkaan unohtanut 70 vuoden takaiset kauhut ja sen, miten ne alkoivat. Historia toistaa jälleen kerran itseään.

Auschwitzissa murhattiin juutalainen runoilija. Hän oli Ranskan kansalainen, ja kun häntä pidettiin keskitysleirillä Ranskassa ennen siirtoa Auschwitziin, hän kirjoitti holokaustista:

"Kansakunnat eivät tietenkään puuttuneet asiaan, eivät protestoineet, eivät pudistelleet päätään eivätkä varoittaneet murhista. Ei koskaan kuulunut mutinaa. Aivan kuin kansojen johtajat olisivat pelänneet, että murhat saattaisivat loppua."

Maaliskuussa 1996 Liettuan presidentti vieraili Israelissa, ja Dov Shilansky, joka oli tuolloin knessetin jäsen, poistui paikalta. Hän oli liettualaissyntyinen holokaustista eloonjäänyt, ja tämä oli hänen kannanottonsa:

"Puhun juutalaisena, jäänteinä, joka on napattu pois suuresta tulipalosta, jossa Liettuan juutalaisuus tuhoutui." Hän muisteli, miten liettualaiset kiduttivat ja nöyryyttivät kaupungin teurastajaa ja rabbia ennen kuin hautasivat heidät elävältä. "He eivät olleet saksalaisia, vaan liettualaisia."

Hän kertoi nähneensä omat ystävänsä ja luokkatoverinsa kuolemanmarssin komentajina, jotka eivät tehneet mitään pelastaakseen hänet. Hän puhui kolmestatoista kauniiseen metsään kaivetusta kuopasta, joista yksi oli tarkoitettu hänen haudakseen. Samassa metsässä hän oli leikkinyt nuoruusiässänsä.

Tähän tarinaan sisältyy jonkinlainen erityinen lunastus, sillä kunniakseen Liettuan presidentti otti vastuun ja tunnusti kansansa synnit. En tiedä, oliko tällä miehellä minkäänlaista suhdetta Jeshuaan, mutta sen pitäisi antaa meille toivoa siitä, että poliitikot voivat ottaa vastuun ja todella tehdä oikein.

Tässä on tiivistelmä siitä, mitä hän sanoi knesetissä: "Arvoisat juutalaisen kansan edustajat! Jos voisin, puhuisin teille sanoilla, joilla aloitatte jokaisen päivänne ja joita toistatte sen jälkeen: 'Kuule, Israel.' Tältä korokkeelta, jolla monet valtionpäämiehet ovat seisonneet, historianne ja valtionne sydämessä, minä, Liettuan presidentti, kumarran yli 200 000 surmatun Liettuan juutalaisen muistolle. Pyydän anteeksiantoa niille liettualaisille, jotka häikäilemättömästi murhasivat, ampuivat, karkottivat ja ryöstivät juutalaisia. Liettuassa asuneiden satojentuhansien juutalaisten ja heidän kärsimystensä muisto kunnon kotimaassani ei salli useiden ihmisten päästä sisäiseen rauhaan itsensä kanssa."

Kunpa maailmassa olisi enemmän johtajia, joilla on tällainen määrä tinkimättömyyttä ja rehellisyyttä.

Kyse ei ole vain maailmasta. Antisemitismia esiintyy sekä kirkossa että maailmassa. Lisäksi niin kutsuttu ”korvausteologia”, joka itse asiassa on demoninen petos, on tarjonnut uskonnollisen perustan suurelle osalle maallisesta antisemitismistä.

Kirkko on nähnyt tarpeelliseksi vääristellä Israelia koskevaa Jumalan sanaa, jotta se sopisi humanistiseen ajatteluun, mikä itse asiassa edustaa new age -ajattelun alkua kirkossa – Jumala ei ole suvereeni, mutta ihmisen ajattelu ja järki on.

Seurakunta ylihengellistää jatkuvasti Jumalan sanaa. Kirkko on katsonut Israelia esimerkkinä Jumalan tuomiosta eikä ole halunnut nähdä Hänen anteeksiantoaan ja hyvitystään.

Meillä ei ole Israelissa kovin rohkeaa julkista todistusta Herrasta Jeesuksesta. Se johtuu osittain siitä, että meillä on selitettävänä 2000 vuotta yksipuolista kirkkohistoriaa. Sitä on myös hankala selittää. On vaikea sanoa: "Voi, he eivät olleet uudestisyntyneitä." Mitä juutalaiset tietävät uudestisyntymisestä? Sehän on vain joukko sanoja.

He katsovat perinteistä kirkkoa, valtionkirkkoa, karismaattista kirkkoa ja näkevät – kirkon. He näkevät kristityt. Heille on hyvin vaikea selittää, mikä ero on uudestisyntyneen ja sellaisen välillä, joka on vain kirkon jäsen. Tosin minun on sanottava, että on olemassa ihmisiä, jotka pitävät itseään uudestisyntyneinä ja joiden sisimmässä syvällä asuu myös antisemitismi.

Seurakunta, jonka Jeshua kutsui lohduttamaan Israelia (Jesaja 40) ja yllyttämään sitä kateuteen, jotta Israel saataisiin uskoon (Room. 10 ja 5. Moos. 32), on ollut yksi suurimmista kompastuskivistä juutalaisten uskoontulolle.

Katsotaanpa muutamia esimerkkejä:

Origenes oli 2. ja 3. vuosisadalla elänyt kristitty filosofi. Hän aloitti juutalaisen kansan ja kristittyjen sekä juutalaisen kansan ja Jumalan erottamisen toisistaan profetioiden vertauskuvallisen tulkinnan kautta. Hän yritti sovittaa Uuden testamentin yhteen Platonin filosofian kanssa. Ja siinä missä heprealainen ajattelu, johon ilmeisesti myös Uuden testamentin kirjoittajat kuuluvat, korottaa Jumalan suvereniteettia, kreikkalainen ajattelu on humanistista ja muokkaa kaiken inhimillisen ymmärryksen ulottuvuuteen.

Tämä oli alku ”korvausteologian” petokselle ja omalla tavallaan myös new age -ajattelulle.

Augustinus systematisoi allegoriset opetukset tiiviiksi niin sanotuksi teologiaksi. Hänen mukaansa kirkko oli Israelin lupausten perijä. Hän opetti, että juutalaisten etuoikeuksia olisi rajoitettava ja heitä olisi jatkuvasti nöyryytettävä, mutta heidän olisi sallittava elää kristittyjen yhteisöjen keskuudessa, koska heidän kurja tilanteensa oli todiste niiden Vanhan testamentin ennustusten totuudesta, joissa ennustettiin heidän hylkäämistään ja hajaantumistaan.

Konstantinus teki kristinuskosta vuonna 313 virallisen

valtionuskonnon. Hän erotti toisistaan kristittyjen pääsiäisen ja juutalaisten pääsiäisen (pesah). Hän kielsi juutalaisia kääntymästä kristityiksi tai menemästä naimisiin kristittyjen kanssa. Niin siitä tuli oppi, että muiden Jumalan valtakunnan lupauksen ohella Israel kuului nyt kirkolle.

Tämä kielsi Raamatun lupauksen, jonka mukaan se kuuluisi ikuisena liittona Aabrahamille ja hänen jälkeläisilleen (1. Moos. 12, 15, 17 ja Ps. 105:8–11).

Ristiretket olivat kauhistuttavat, ja silti vielä nykyäänkin evankelioimiskokouksia kutsutaan jostain syystä tällä kaikkein inhottavimmalla nimellä. Matkalla Pyhään maahan ristiretkeläiset marssivat Euroopan halki ja he ottivat juutalaisyhteisöjä panttivangeiksi maksaakseen ristiretkensä. Lisäksi he teurastivat juutalaisia kaikkialla, minne menivätkin. Erityisesti Saksassa oli kuitenkin joitakin piispoja, jotka yrittivät parhaansa mukaan suojella juutalaisia, mutta eivät onnistuneet.

He halusivat tappaa vääräuskoiset, tappaa arabit ja vapauttaa Jerusalemin. Koska Euroopassa ei ollut paljon arabeja, mutta juutalaisia oli, paljon juutalaisia kuoli.

Voimme puhua tuntikausia ristiretkien kammottavuudesta. Kun ristiretkeläiset lopulta valloittivat Jerusalemin, he kokosivat kaikki juutalaiset ja tunkivat heidät kaupungin päärakennukseen. Marssiessaan sen ympäri ristin kanssa ja laulaen juhlallisia kuorolauluja Jumalalle he polttivat rakennuksen maan tasalle kaikkine miehineen, naisineen ja lapsineen.

Ortodoksikristityt ja Lähi-idän kristityt muistuttivat enemmän juutalaisia kuin eurooppalaisia, joten heidätkin teurastettiin.

Espanjan inkvisitio alkoi itse asiassa sellaisten juutalaisten vainolla, jotka olivat joko nimellisesti, väkisin tai tosiasiallisen uskonsa vuoksi kääntyneet kristinuskoon sata vuotta aikaisemmin ja juutalaisten vainoaallon aikana. Mutta kun inkvisitio tuli ajankohtaiseksi, monet juutalaiset valitsivat mieluummin kuoleman kuin kääntymisen. Ja kun heidät karkotettiin, suurin osa Eurooppaa sanoi "Ei" juutalaisille, jotka yrittivät löytää uuden asuinpaikan. Joitakin poikkeuksia oli, Hollanti ja Saksa, mutta eivät Ranska eikä Italia.

Ottomaanien valtakunnan muslimit ja muslimisulttaani sallivat juutalaisten asettua ottomaanien valtakuntaan. Hän ei tehnyt sitä siksi, että olisi rakastanut juutalaisia. Hän teki sen, koska hän tunnisti, että heistä olisi hyötyä hänen valtakunnalleen. Vaikka juutalaisilla ei ollut satojen vuosien ajan monia oikeuksia, heillä oli ainakin paikka, jossa he saattoivat asua Osmanien valtakunnassa, Kreikassa, Bulgariassa, koko siinä Osmanien valtakunnan osassa, joka oli heidän omaansa noin 600 vuoden ajan.

Vietin erään tiimin kanssa Espanjassa yli kolme kautta, jotka jakautuivat kolmelle vuodelle. Se valmisti vuonna 1992 juutalaisten karkotuksen 500-vuotisjuhlia.

Ensimmäisessä konferenssissa eräs uskoontullut espanjalainen nainen sanoi: "Minun on kerrottava teille tarina siitä, mitä pääsiäisenä tapahtui tässä kylässä kirkossani. Pastori/pappi toi pyhäkköön alttarin eteen tammipöydän ja sanoi kirkkoväelle: 'Tänään tämä tammipöytä edustaa juutalaisia. Nyt me aiomme tehdä tälle tammipöydälle saman, minkä he tekivät Herrallemme. '

Sitten hän lähetti ihmiset ulos. He saivat maataloustyökaluja. He katkoivat puiden oksia ja löysivät isoja kiviä. Sitten he palasivat ja murskasivat tämän tammipöydän, kunnes siitä jäi vain romua.”

Nainen kertoi, että hän oli palannut kyläänsä muutama vuosi aikaisemmin yrittäessään johtaa evankelointiryhmää, mutta messinkiportit oli suljettu. He eivät voineet tehdä mitään.

Martti Luther kirjoitti kolme vuotta ennen kuolemaansa eräässä kirjoituksessaan (juutalaisista puhuttaessa): "Annan teille rehellisen neuvon: sytyttäkää heidän synagogansa ja koulunsa tuleen. Haudatkaa ja peittäkää lialla kaikki, mikä ei pala. Tehkää tämä Herramme ja kristikunnan kunniaksi. Heidän kaikki talonsa pitäisi hävittää ja tuhota. Ottakaa heiltä pois kaikki heidän rukouskirjansa ja Talmudiin liittyvät kirjoituksensa. Rabbeja on kiellettävä opettamasta henkensä tai raajansa menettämisen uhalla. Juutalaisilta tulisi kokonaan poistaa turvallinen liikkuminen maanteilla, heiltä tulisi kieltää koronkiskonta ja ottaa pois kaikki käteisvarat sekä hopea- ja kulta-aarteet. Pakottakaa heidät ansaitsemaan leipänsä otsansa hiessä."

Auschwitzin uunia ja tuhoamista lukuun ottamatta tässä hahmotellaan koko natsien holokausti. Hitler ja Julius Streicher, hänen propagandansa toteuttaja, siteerasivat Lutheria natsien lopullisen ratkaisun oikeutuksena.

Katolinen kirkko on viime aikoihin asti katsonut virallisesti ja opillisesti, että se edustaa nykyään Israelia. Lisäksi kyse on täydellisestä korvausteologian petoksesta.

Se, mistä aion puhua teille, on pohjimmiltaan historiallista, joskin se on hieman muuttunut. Mutta juuri tänä ylösnousemussunnuntaina Puolassa muuan piispa piti antisemiittisen pääsiäissunnuntain saarnan. Eräässä puolalaisessa kylässä luotiin hyvin suuri juutalaisen kuva. Sitten kylän lapset hakkasivat sitä, kunnes siitä ei jäänyt mitään jäljelle.

Muistatteko Espanjan ja pöydän? Tämä on samankaltaista kuin mitä tänään tapahtuu Puolassa. Vanhojen vihamielisyyksien kuoleminen kestää hyvin kauan. Havaintoni mukaan länsimaiden antisemitismi perustuu enemmän sydämeen kuin järkeen.

Vielä 40–50 vuotta sitten useimmat juutalaiset tunsivat kristinuskon katolisen kirkon välityksellä. Katolisen kirkon lainsäädäntö juutalaisia vastaan oli niin kattava, että tosiasiallisesti natsit käyttivät sitä antisemiittisen lainsäädäntönsä mallina.

Orléansin kolmas synodi vuonna 538 sääti, etteivät juutalaiset saaneet pääsiäisviikolla näyttäytyä kaduilla.

Joulukuun 3. päivänä 1938 annettu natsiasetus antoi paikallisille viranomaisille luvan tiettyinä päivinä estää juutalaisia tulemasta kadulle.

Trullon synodi päätti vuonna 692, etteivät juutalaiset lääkärit saa hoitaa kristittyjä.

Natsit tekivät samoin 25. heinäkuuta 1938.

Vuonna 121 kokoontunut Neljäs Lateraanikonsiili määräsi, että juutalaisten on käytettävä vaatteessaan merkkiä.

Natsit määräisivät saman 4. syyskuuta 1941.

Passaun synodi vuonna 1267 rajoitti juutalaisyhteisön asumaan pakollisiin gettoihin.

1500-luvulta alkaen kirkko auttoi valvomaan juutalaisten asuttamista gettoihin kaikkialla Euroopassa. Ensimmäinen getto perustettiin Venetsiaan.

Heydrich antoi natsien määräyksen juutalaisten eristämisestä gettoihin 24. syyskuuta 1939.

Holokaustin aikana katolinen kirkko oli lähes täysin hiljaa.

Sodan jälkeen se auttoi korkea-arvoisia SS-puolueen jäseniä pakenemaan oikeutta, enimmäkseen Etelä-Amerikkaan. Usein kansainvälinen Punainen Risti auttoi heitä.

Aivan viime aikoihin asti juutalaismaailma on pitänyt katolista kirkkoa kristinuskon edustajana.

Vuonna 1973 jom kippur -sodan aikana Amerikan kansallinen kirkkojen neuvosto antoi julkilausuman ja kehotti lopettamaan välittömästi keskinäiset asetoimitukset. Tuolloin Yhdysvallat toimitti aseita Israelille ja Neuvostoliitto arabimaailmalle. Kenen se ajatteli kuuntelevan sitä? Onneksi Amerikka ei kuunnellut. Mutta David Stow, joka on United Church of Christ -järjestön virkamies, sanoi tässä kokouksessa Amerikan juutalaiskongressin tarkkailijalle, että Israelin on ehkä kuoltava maailmanrauhan puolesta.

Oli myös liike nimeltä Kingdom Now tai Dominion Theology. Haluan lainata paria johtajaa, jotka eivät enää ole elossa, mutta en usko, että heidän petollinen teologiansa on muuttunut.

David Chilton sanoi kirjassaan *The Days of Vengeance*: "Nykyaikaisilla luopiojuutalaisilla ei ole minkäänlaista teologista eikä siten myöskään historiallista oikeutta Palestiinan maahan."

Hän sanoi myös: "Kristittyinä me näemme sekä juutalaiset että muslimit ryhminä, jotka ovat hylänneet Kristuksen Messiaana ja vastustaneet oikeaa uskoa. Jos ne haluavat kääntyä, me iloitsemme. Jos ne haluavat tappaa toisensa, se on ikävää, mutta antakaa niiden tehdä se. Me emme voi tehdä asialle mitään."

Onko tällainen Messiaamme sydämen mukaista?

Toinen tuon liikkeen johtaja, Earl Paulk, puolestaan sanoi: "Rukoileminen Jerusalemin rauhan puolesta on sellaisen kansan suojelemista, joka on hylännyt Jeesuksen Kristuksen."

Tämä ei ole vain osoitus pahasta sydämen kovuudesta, vihasta, vaan se on Jumalan sanan täydellistä hylkäämistä (Psalmi 122:6).

Ehkä nämä vaikutusvaltaiset teologit ovat itse joutuneet väärän tulkinnan ja kulttuurisen kiihkoilun demonisen petoksen uhreiksi. Mutta huono teologia ja väärä profeetallinen tulkinta voivat olla tappavia, erityisesti juutalaiselle kansalle.

Kaiken tämän kirkko on tehnyt ristin merkin alla Jeshuan nimessä.

Onko mikään ihme, että juutalaisyhteisölle messiaanisenä juutalaisena oleminen on ollut häpeällinen ja jopa petturimainen asia?

Holokaustin aikana useimmat kansakunnat ja kirkko pysyivät hiljaa Hitlerin päättäväisyyden edessä tuhota juutalainen kansa. Rees Howells oli yksi niistä loistavista esimerkeistä, jotka eivät toimineet niin, mutta heitä oli vain kourallinen.

Jälkikäteen, 80 vuoden kuluttua, näemme, että jos kirkko olisi toiminut välittäjänä ja protestoinut voimakkaasti Hitleriä vastaan ja oman hallituksensa sydämetöntä suhtautumista juutalaisten ahdinkoon, monet, ehkä jopa miljoonat juutalaiset olisi voitu pelastaa.

Me luemme Hesekielistä kuivien luiden laaksosta. Tiedämme, että jotain kauheaa – holokausti – oli tapahtumassa, mutta siinä ei anneta mitään lukua. Minun mielipiteeni on, että koska kirkko oli hiljaa eivätkä kansat tehneet mitään, vainottujen lukumäärä nousi kuuteen miljoonaan, kunnes Herra itse lopulta sanoi: "Riittää!" – ja katkaisi sen.

Entä jos olisi kuulunut ääniä – kannanottoja, rukouksia ja mielenosoituksia? Canterburyn piispa oli itse asiassa hyvin harkitseva. Hän yritti lisätä tietoisuutta. Hän näki, mitä oli tapahtumassa, ja tiesi, että tämä oli pahuutta. Mutta hänet jätettiin huomioon ottamatta. Hänkin oli yksi harvoista.

Holokaustin aikana Puolan juutalainen pyysi apua paavin suurlähettiläältä Puolassa. Hän pyysi tätä puuttumaan viattomien juutalaisten, erityisesti lasten, puolesta. Hänelle kerrottiin, että maailmassa ei ole viatonta juutalaislasten verta. Kaikki juutalaisten veri on syyllistä. Heidän on kuoltava. Tämä on rangaistus, joka on odottanut juutalaisia tuon synnin vuoksi

(tarkoittaen Jeshuan ristiinnaulitsemista).

Ajoittain kirkon juutalaisyhteisölle osoittamat kasvot eivät ole olleet Herramme kasvot, vaan paholaisen kasvot, jotka on naamioitu Herraksemme. Vielä nykyäänkin suuri osa kirkosta on valmis hylkäämään Israelin islamin voimien armoille, vaikka nämä samat voimat pyrkivät tuhoamaan kirkon. Kristittyjen vaino muslimimaailmassa on tänä päivänä suurempi kuin koskaan aikaisemmin. Siellä on todella meneillään teurastus, mutta siitä emme kuule paljon lännessä.

Kirkko ei ymmärrä, että sen kohtalo on sidoksissa juutalaiseen kansaan ja että antisemiittinen vaino on aina edeltänyt kristittyjen vainoa. Se on varoitus kirkolle, että se on seuraava.

Kautta aikojen on ollut kristittyjä, jotka ovat rakastaneet ja suojelleet juutalaisia. Yad Vashem on holokaustin muistomerkki, ja olemme tehneet kunniallisen teon. Kun tulette sisään alueelle ja kävelette kohti päärakennusta, kuljette Vanhurskaiden pakanoiden kujan läpi. Yad Vashemia ympäröi Vanhurskaiden pakanoiden metsä. Sinne Israel istuttaa jokaisen puun kunnioittaakseen sellaista ihmistä, joka on vaarantanut henkensä juutalaisen ihmisen pelastamiseksi ilman omaa hyötyä; ainoastaan puhtaasta sydäimestä ja tarkoituksesta.

Kaikki vanhurskaat pakanat eivät olleet uskovia, mutta uskon, että jokaisen todellisen uskovan pitäisi olla vanhurskas pakana. Sanoisin, että todellisen seurakunnan ja Israelin välinen suhde ei ole koskaan ollut niin hyvä kuin se on nyt, kun otetaan pieniä askelia kohti seurakunnan kutsumuksen täyttämistä. Itse asiassa sen ensimmäisenä evankelisena kutsumuksena ei ole "älkää saarnatko juutalaisille". Sen tehtävänä on herättää heidät kateuteen.

Sukkot-juhlan eli lehtimajanjuhlan aikana Jerusalemin läpi marssitaan, ja Jerusalemin kansainvälinen kristillinen suurlähetystö osallistuu siihen. Ympäri maailmaa tulee uskovia, jotka julistavat rohkeasti: "Israel, me rakastamme sinua." Olen nähnyt ortodoksien itkevän, kun he näkivät sen. Pienin askelin, mutta oikeaan suuntaan.

Nykytilanteessa Yhdysvaltain juutalaiset ovat viime vuonna kokeneet lähes historiallisen suurta antisemiittistä toimintaa. Kyseisenä vuonna 2018 juutalaisvastaisia väkivaltaisia hyökkäyksiä tapahtui vuoteen 2017 verrattuna yli kaksinkertainen määrä.

Yli puolet kaikista New Yorkissa tapahtuneista viharikoksista vuonna 2018 ja tähän mennessä tänä vuonna on kohdistunut juutalaisiin. Tämä on kaupunki, jossa on maailman suurin juutalaisväestö.

Saksan turvallisuusviranomaiset kertoivat, että juutalaisvastaiset välikohtaukset lisääntyivät 20 prosenttia 1 800:aan vuonna 2018, ja 90 prosenttia niistä liittyi niin sanottuun äärioikeistoon. Juutalaisiin kohdistuneet väkivaltaiset hyökkäykset lisääntyivät yli 70 prosenttia.

Islaminvastaiset rikokset vähenivät Saksassa ja myös kristittyjen vastaiset hyökkäykset vähenivät. Tämä on kuitenkin poliittisesti korrekti tilasto.

Saksalainen sanomalehti *Die Welt*, joka teki asiasta oman tutkimuksen, huomasi:

"Asiantuntijat ovat jo jonkin aikaa arvostelleet sitä, että useimmat antisemiittiset välikohtaukset ovat selkeää toimeksianto. Äärioikeistolaiset eivät ole johdonmukaisia ja islamilaiset ja muslimipiirit laiminlyödään tai niitä suojellaan poliittisesti. Ongelmana on myös se, että rikosten selvitysaste on todella alhainen.

Berliinissä 324:stä vuonna 2018 kirjatusta antisemiittisestä välikohtauksesta selvitettiin vain 111 eli 34 prosenttia."

Osa kritiikistä tuli Yhdysvaltain juutalaiskomitealta ja Saksan liittotasavallan antisemitismistä vastaavalta ministeriltä: "Huomattuja epäiltyjä koskevien objektiivisten lukujen perusteella voidaan sanoa, että suurin osa tulee ulkomaisesta ideologiasta, juutalaisvastaisesta Hamasista tai Hizbollahista Saksassa." He päättelivät: "Jos halutaan torjua antisemitismia, on edettävä järjestelmällisesti ja johdonmukaisesti Hamasin ja Hizbollahin kieltämiseksi koko Euroopassa."

Juuri tänään (2019) äärioikeisto esitti Saksan liittopäivillä lakialoitteen, jolla Hizbollah julistettaisiin Saksassa laittomaksi, ei vain sen sotilaallinen siipi vaan myös niin sanottu poliittinen siipi, jolla on samat tavoitteet. Ainoa puolue, jotka äänesti sen puolesta, oli AST. Muut puolueet vastustivat sitä.

Iso-Britannia, Alankomaat ja muut Euroopan maat ovat julistaneet Hizbollahin laittomaksi, mikä on alku.

Muutama viikko sitten eräs ministeri antoi juutalaisille lausunnon, jonka mukaan heidän ei ole turvallista käyttää kipaa tietyissä paikoissa Saksassa. Häntä moitittiin joka puolelta, ei vain juutalaisyhteisössä. Hallitus arvosteli omaa ministeriään, joka oli poliittisesti epäkorrekti. Hän puhui totta, mutta hallitus eikä edes juutalaisyhteisö voineet kohdata sitä.

Saksan presidentti ja ulkoministeri, jotka tunnustavat olevansa Israelin ystäviä, onnittelivat hiljattain Irania 40-vuotisen vallankumouksen johdosta. Ei mene viikkoakaan, jolloin Iran ei julistaisi julkisesti, että Israel tuhotaan. Millaisia ystäviä nämä ovat?

Ulkoministerin sijainen meni itse asiassa suurlähetystöön ja juhli sen kanssa 40-vuotispäivää!

YK:n turvallisuusneuvostossa maaliskuussa Saksan YK-suurlähettiläs Christoph Heusgen vertasi Israelia terroristiseen Hamas-järjestöön.

Liittokansleri Merkel, joka sanoi vuonna 2008, että Israelin turvallisuus ei ole hänen hallinnolleen neuvoteltavissa oleva kysymys, äänesti vuonna 2018 Israelia vastaan yhdessä Islamilaisen tasavallan kanssa 16 kertaa tuomitakseen juutalaisvaltion YK:ssa.

Tällaisten ystävien kanssa...

Ranskassa juutalaisvastaiset teot lisääntyivät viime vuonna 40 prosenttia, ja hyökkäyksiä oli yli 500. Presidentti Macron puhui antisemitismin pahimmasta tasosta sitten toisen maailmansodan.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa kirjattujen antisemiittisten tapausten määrä kasvoi viime vuonna 16 prosenttia 1 600 tapaukseen, mikä rikkoi antisemiittisten tapausten ennätyksen jo kolmantena vuonna peräkkäin.

Jeremy Corbynin näkemysten pitäisi olla selkeä varoitus vaarallisten ideologioiden olemassaolosta.

Alankomaissa kirjattujen antisemiittisten välikohtausten määrä kasvoi 19 prosenttia. Vaikka juutalaiset edustavat vain 0,2 prosenttia Alankomaiden väestöstä, vuonna 2017 kaikista rangaistavasta syrjinnästä tehdyistä valituksista 41 prosenttia oli antisemiittisiä rikoksia. Niistä suurin osa oli jalkapallovastaisuutta.

Tämä on klassisen antisemiittisen laulun teksti, jota lauletaan hollantilaisilla jalkapallokentillä:

"Isäni palveli kommandojoukoissa. Äitini oli SS:ssä. Yhdessä he polttivat juutalaisia, koska juutalaiset palavat parhaiten." Emme puhu 30 tai 70 vuoden takaisesta, puhumme nykypäivästä.

Seurakunta ei voi jättää huomioon ottamatta kutsumustaan olla vartijana, ei ainoastaan Israelin, vaan myös oman kansansa puolesta varoittaakseen kansalaisiaan siitä, että se, joka koskee Israeliin, koskee Hänen silmäteräänsä – Sakarja 2:8. Se ei ole muuttunut.

Historia toistaa itseään, mutta meidät on vapautettu Jumalan lunastettuina lapsina. Meidän ei tarvitse kerrata esi-isiemme syntejä. Uskon, että Isä Jumala on ystävällisyydessään ja armossaan päättänyt antaa seurakuntaruumiilleen, kirkolleen, toisen mahdollisuuden seistä juutalaisen kansan rinnalla ja siunata sitä. Lisäksi uskon, että tämän täytyy olla viimeinen mahdollisuus.

Nyt on elävän Jumalan kirkon aika ottaa rohkeasti ja urheasti kantaa sekä rukouksessa että kansojen neuvostossa Jumalan, iankaikkisen Jumalan suunnitelman täyttymyksen puolesta Israelille, Hänen Sanansa mukaan. Te, rakkaat veljeni ja sisareni, olette osa sitä jäännöstä, joka ymmärtää vastuunsa ja juutalaisen kansan kutsumuksen. Itse asiassa te olette yhtä lailla viimeisten

päivien merkki kuin Israelin palauttaminenkin on. Jumalan sydämellä oli alusta alkaen, että muista kansoista tulevat uskovat herättäisivät Israelissa kateutta. Te seisotte juutalaisen kansan rinnalla, ette sitä vastaan. Te tunnustatte, että Jumalan sana on varma ja tosi. Uusi testamentti ei ole mitenkään kumonnut heprealaisia kirjoituksia. Itse asiassa teidän pitäisi tulkita Uutta testamenttia heprealaisten kirjoitusten silmin eikä päinvastoin.

Muistakaa, että Jeshua saarnasi ainoastaan Vanhasta testamentista. Ne, jotka kirjoittivat Uutta testamenttia, lainasivat Vanhaa testamenttia perusteluna sille, mitä he kirjoittivat.

Vaaralliset ajat ovat käsillä, ja nyt näemme, miten pimeys kasvaa hälyttävää vauhtia. Jos ajattelemme, että asiat ovat nyt huonosti, uskon, ettemme ole vielä nähneet mitään.

Johannes 9:4 sanoo:

"Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä."

Ruutin rukous on merkittävä. Meille on kerrottu Raamatussa aikaisemmin, etteivät moaabilaiset voi päästä pyhään paikkaan edes kymmenen sukupolven ajan. Ruutista tuli kuningas Daavidin isoäiti, ja tämä on hänen rukouksensa:

"Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jäät, sinne minäkin jään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani.

Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät." (Ruut 1:16–18)

Tämän rukouksen myötä Ruutista tuli osa juutalaista kansaa. En missään nimessä ehdota – ja itse asiassa vastustan täysin sitä, että kristityistä tulisi juutalaisia. Raamattu on selkeä – olkaa se, joka olette, niin minä löydän teidät. Älkää muuttako identiteettiänne. Saatte Jeshuassa uuden identiteetin ja uuden perheen. Mutta Ruutin sitoutuessa juutalaisiin hän sanoo ensin, että sinun kansasi on minun kansani, ennen kuin hän sanoo, että sinun Jumalasi on minun Jumalani. Se on sitoutumista. Haasteeni seurakunnille on: "Kenen kanssa te seisotte? Maailmanko vai Israelin kanssa?"

Lopuksi Jesaja 41:8–16 sisältää yhden Herran monista lupauksista Israelille:

8. "Mutta sinä Israel, minun palvelijani, sinä Jaakob, jonka minä olen valinnut, Aabrahamin, minun ystäväni, siemen,

9. jonka minä olen ottanut maan ääristä ja kutsunut maan

kaukaisimmilta periltä, jolle minä sanoin: 'Sinä olet minun

palvelijani, sinut minä olen valinnut enkä sinua halpana pitänyt',

10. älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile,

sillä minä olen sinun Jumalasi; minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.

11. Katso, häpeän ja pilkan saavat kaikki, jotka palavat vihasta sinua vastaan; tyhjiin raukeavat ja hukkuvat, jotka sinun kanssasi riitelevät.

12. Hakemallakaan et löydä niitä, jotka sinua vastaan taistelivat; tyhjiin raukeavat ja lopun saavat, jotka sinun kanssasi sotivat.

13. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, tartun sinun oikeaan käteesi, minä sanon sinulle: 'Älä pelkää, minä autan sinua. '

14. Älä pelkää, Jaakob, sinä mato, sinä Israelin vähäinen väki: minä autan sinua, sanoo Herra, ja sinun lunastajasi on Israelin Pyhä.

15. Katso, minä panen sinut raastavaksi puimaäkeeksi, uudeksi, monihampaiseksi. Sinä puit ja rouhennat vuoret, muutat kukkulat akanoiksi;

16. sinä ne viskaat, ja tuuli ne vie ja myrsky ne hajottaa. Mutta sinä iloitetset Herrassa, Israelin Pyhä on sinun kerskauksesi."

Kenen kanssa seisoisitte? Maailmanko vai Herran ja Israelin kanssa?

Älä pelkää, sinä mato Jaakob. Minä olen sinun kanssasi.

Aamen.

Alija

Eliyahu Ben Haim

Maailmanlaajuinen antisemitismi on kasvussa. Tilastot paljastavat, että sanallisten ja fyysisten hyökkäysten yleisyys ja vakavuus ovat käsittämättömästi lisääntyneet. Antisemiittiset hyökkäykset olivat yleisimpiä Saksassa, mutta siellä tehtiin viime vuonna vain noin 200 hyökkäystä enemmän kuin Britanniassa. Toiseksi eniten juutalaisiin kohdistuneita hyökkäyksiä oli Britanniassa, noin 1 500 tai 1 600 hyökkäystä muodossa tai toisessa.

Briteillä on nyt Peterborough'sta kotoisin oleva työväenpuolueen kansanedustaja, joka on esittänyt useita antisemiittisiä huomautuksia. Jeremy Corbynin johtoasema korostaa vihamielisen antisemitismin kasvavaa hyväksyntää Britanniassa. Sillä voi olla myönteinenkin puoli, sillä se saa juutalaiset muuttamaan Britanniasta, ja juuri se heidän tulee tehdä. Heidän pitää tulla kotiin. Tämä puhe on vastaus antisemitismin ongelmaan.

Tämä on puhe *alijasta*. Alija on hepreankielinen sana, joka tarkoittaa "ylöspäin menemistä". Juutalainen, joka lähtee Israelista, mistä päin maailmaa tahansa, tekee "yeridaa". Hän "laskeutuu alas". Vaikka tekisit alijan Himalajalta, olet silti "nousemassa ylös".

Jeremia 31:8–10:

8. "Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääritä. *Heissä* on sokeita ja rampoja ynnä raskaita ja synnyttäväisiä: suurena joukkona he palajavat tänne.

9. Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu. Sillä minä olen Israelin isä, ja Efraim on minun esikoiseni.

10. Kuulkaa *Herran sana*, te kansat, ilmoittakaa kaukaisissa merensaarissa ja sanokaa: Hän, joka Israelin hajotti, on sen kokoava ja *varjeleva* sitä niinkuin paimen laumaansa. "

Raamatussa ei esitellä kaikkia maailmassa tapahtuneita yksityiskohtia. Mutta näen tässä yksityiskohdan, jota te ette ehkä ole huomannut. Vuonna 1992 satuin olemaan rukousryhmän mukana Espanjassa. Oli tulossa juutalaisten Espanjasta karkottamisen 500-vuotispäivä. Varsinkaan tuohon aikaan Espanja ei ollut Israelin tai juutalaisten kannalta ystävällinen valtio. Eräänä aamuna herätessäni kaikkien Espanjan suurimpien sanomalehtien otsikoissa luki: "Etiopian juutalaiset palaavat kotiin." Operaatio Salomonin aikana Etiopiasta kuljetettiin alle 48 tunnissa yli 35 000 juutalaista ilmateitse Israeliin.

Tarkoitan tässä sokeaa ja rampaa, raskaana olevaa naista ja synnyttäjää yhdessä. Kiinnostava tosiasia on, että Tel Avivissa lentokoneesta laskeutui enemmän Etiopian juutalaisia kuin Addis Abebassa nousi koneeseen. Jopa joitakin vauvoja syntyi tuon siirron aikana. Mitä heidän passissaan mahtaa lukea – Israelin ilmavoimat? En tiedä.

Haluan aloittaa kertomalla teille omasta alijastani, joka alkoi vuonna 1969. Olin hippi ja olin

kyllästynyt Yhdysvaltoihin. Tiesin olevani juutalainen. Tuon ajan hipit (ainakin jotkut meistä) olivat avoimia hengelliselle maailmalle. Lisäksi siihen kuului ainakin minun kohdallani Jumalan etsiminen.

Niinpä aloitin maailmanlaajuisen Jumalan etsimiseni Israelista, koska se tuntui minusta loogiselta paikalta. Parin kuukauden kuluttua päätin, että minusta tulisi israelilainen. Niinpä menin kaatuneiden muistopäivänä sisäministeriöön ja muutin asemani turistista asukkaaksi.

Sitten päätin, että perustaisin hengellisen luomuviljelyä harjoittavan yhteisön niiden ihmisten kesken, joiden kanssa olin. En ortodoksijuutalaisuuden kaltaista, vaan paljon enemmän new age -tyylisen.

Kaikki hippitoverini, joiden kanssa juttelin, olivat he sitten syntyperäisiä israelilaisia tai kaltaisiani maahanmuuttajia, pitivät ideaa loistavana. He ehdottivat, että ottaisin yhteyttä, kun saisin jotain aikaiseksi. Niinpä menin Juutalaistoimisto-nimiseen järjestöön. Se on puoliksi valtiollinen, puoliksi yksityinen järjestö, joka on ollut olemassa reilusti yli 100 vuotta. Sen vastuualueena oli siirtokuntien perustaminen.

Vuonna 1969 tulin paikalle ulkonaisesti parta ja tukka pitkinä (parta tänne asti, hiukset tuonne asti) ja sanoin: "Haluan perustaa hengellisen luomuviljelyä harjoittavan yhteisön. Voimmeko sopia jotain?"

Minulle sanottiin: "Istu tähän." Virkailijat selittivät, että jos haluaisin asettua ennen vuotta -67 olleeseen Israeliin, tarvitsisin 20–25 hengen ydinjoukon. Mutta jos olisin halukas menemään Siinaille tai Golanille, järjestöön hyväksymiseksi riittäisi 10 tai 15 henkilöä. Se kuulosti minusta hyvältä. Palasin takaisin tuttujeni luo. He kaikki

olivat kiinnostuneita, mutta kukaan ei ollut halukas lähtemään kanssani perustamaan sitä enkä voinut tehdä sitä yksin.

Myöhemmin samana vuonna Jerusalemissa tapahtui bussipysäkillä jotain, joka käänsi minut Israelia vastaan.

Ennen kuin tulin uskoon, olin puhunut kielteisesti Israelista. Olen katunut sitä enkä aio kertoa yksityiskohdista. Kuitenkin Israelissa viettämäni ajan ja tämän tapahtuman seurauksena tunsin, että Jumalan tuli oli koskettanut sydämeni maaperän. Alkuperäinen suunnitelmani oli ollut, että mikäli en löytäisi Jumalaa Israelissa, jatkaisin Jumalan etsimistä Intiasta. Muussa tapauksessa palaisin Yhdysvaltoihin. Sanoin olevani iloinen, että Israel on olemassa, mutta minun osaltani se oli nyt nähty.

Tiedätekö tuon sanan? Ei koskaan. Älä koskaan sano ei koskaan. Vuonna 1971, matkalla Britannian kautta kotiin, tapasin Hannan, josta tuli vaimoni. Menimme naimisiin vuonna -74.

Vuonna 1975 me molemmat tulimme Herran luo – hän muutamaa kuukautta ennen minua. Ja muutama päivä sen jälkeen, kun olin hyväksynyt Jeesuksen Herrakseni ja Vapahtajakseni ja Hänen ristillä tekemänsä työn, tiesin Hänen anteeksiantamuksestaan sen pienen synninpätkän, jonka Hän oli paljastanut minulle. (Olemme prosessissa. Lisäksi toivon, että te olette yhä prosessissa, koska kukaan meistä ei ole täydellinen.)

Pysähdyin matkalla kotiin Ilmestyskirjaa koskevasta raamattuopetuksesta, johon olin osallistunut, ja pysähdyin siihen, missä olin ollut edellisellä viikolla, ja haastoin Herran. (Haluan osoittaa teille, että jos olette rehellisiä

Herran edessä ja olette halukkaita ottamaan vastaan Hänen vastauksensa, Hän ei loukkaannu tai hermostu mistään haasteesta, jonka voisimme esittää

Hänelle. Ja minä haastoin Hänet). Minä sanoin: "Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, minä todella uskon, että olet Jumala. En tiedä tästä Jeesuksesta. Tarkoiton, että ystäväni kertovat minulle, että Hän on Messias, juutalaisten kuningas. He kuuluvat muihin kansoihin. Mitä he tietävät?"

Pyydän anteeksi. Se oli minun asenteeni. Sanoin: "En voi hyväksyä heidän uskoaän, koska se on Uudessa testamentissa. En tiedä, onko se ylipäänsä Raamattu. Sinun täytyy puhua minulle, Sinun täytyy näyttää minulle."

Seuraavien päivien aikana Hän näytti minulle sydämeni pimeyden. Olen aina tiennyt, etten ole mukava kaveri. Tosiasiassa tiesin, että olin eksyksissä, mutta en tajunnut, miten huono olin. Olin käynyt vaimoni kanssa kirkossa noin 50 mailin päässä Montanan talvessa. Kävin siellä, koska pidin laulusta (en kutsunut sitä ylistykseksi), pidin siellä olevista entisistä hipeistä ja pidin siitä, että joka sunnuntai pastori syötti minulle pihvejä. Jumala käyttää siis kaikkia menetelmiä. Pastori saarnasi harvoin pelastussanomasta, mutta sinä sunnuntaina hän saarnasi.

Tunnustin, että Jeshua oli Isän varustus tätä sydämessäni olevaa syntiä vastaan. Kolme päivää sen jälkeen, kun olin hyväksynyt Jeshuan Herrakseni, pysähdyin jälleen samaan kohtaan, jossa edellisellä viikolla olin haastanut Hänet, ja aloin kiittää Häntä pelastuksestani ja siitä, mitä Hän oli minulle antanut. Ja silloin taivaat avautuivat. Hän puhui minulle kuuluvasti – ja minä järkytyin. Hän kertoi minulle, että kaikki nämä pakanat (jotka olin kyseenalaistanut) olivat nyt minun perhettäni – uusi perheeni.

Asuin Montanassa, ja tärkein asia, jonka Hän sanoi minulle, oli: "Montana ei ole sinun kotisi. Missään muualla maapallolla ei ole sinulle kotia kuin Israelin maassa. Se on juutalaisten ainoa koti. Minä vien sinut sinne." (Voin vakuuttaa teille, etten tiennyt mitään Raamatusta tai mitään syytä siihen, miksi palaisin sinne. Olin ollut uskova vasta kolme päivää. En ollut lukenut yhtään Raamatun profeetallista kirjaa, jossa puhutaan juutalaisten paluusta Israeliin.)

Sitä ennen Herra oli kertonut minulle, että olin tullut Hänen luokseen Hänen ainoasyntyisen Poikansa Jeesuksen kautta. (Me käytämme Jeesuksesta hepreankielistä nimeä, joka on Jeshua, mutta jos Hän olisi sanonut Jeshua, en olisi tiennyt, kenestä Hän puhuu). Sitten Hän kertoi minulle, että olin edelleen juutalainen ja että ainoa paikka, jossa minun oli tarkoitus elää, oli Israelin maa ja Hän oli viemässä minut sinne.

Luulin jo asuvani Eedenin puutarhassa, Länsi-Montanassa. Siellä on kauniita vuoria, metsää, järviä ja jokia. Olin metsästäjä, ja vuoret ja laaksot olivat täynnä suur- ja pienriistaa, joet täynnä taimenia. Hannalla oli eekkerin kokoinen puutarha, joka oli hänen Eedenin puutarhansa.

Jumala ei kuitenkaan laupeudessaan ja armossaan käskenyt meitä pakkaamaan samana yönä, vaan Hän antoi meille useita vuosia aikaa alkaa oppia Hänen Sanaansa, tulla Hänen opetuslapsikseen. Sitten tuli päivä, jolloin Hän sanoi: "On aika lähteä kotiin."

Niinpä elokuussa 1984 Hanna ja minä, kaksi vanhinta lastamme ja yksi tulossa oleva lapsi, teimme alijan. Vuonna 1991 alkoi ensimmäinen Persianlahden sota. Minut kutsuttiin sodan alusta lähtien IDF:ään (Israelin puolustusvoimat) aktiivipalvelukseen. Se alkoi pari päivää

aikaisemmin kuin meidän tammikuussa pidettävä kansainvälinen rukouskonferenssimme.

Sinä vuonna, kun sota raivosi ja meitä uhkasi hyökkäys, 120 ihmistä eri kansoista taisteli tiensä Israeliin, Nämä 120 kallisarvoista veljeä ja sisarta löysivät tiensä Israeliin, kun monet lähetystyöntekijät ja monet israelilaiset pakenivat toiseen suuntaan. Lisäksi he kokoontuivat Pyhä maa -nimiseen hotelliin. Kun sireenit soivat, mikä tarkoitti, että ohjus oli matkalla kohti Israelia, heidän kaikkien oli tartuttava kaasunaamariinsa, mentävä johonkin hotellin suojista, laitettava kaasunaamari päähän ja sitten rukoiltava. Kuvitelkaa rukoilemista kaasunaamarin sisällä; se ei ole hauskaa.

Erään tällaisen hälytyksen aikana, rukoillessaan kaasunaamari kasvoillaan, rakas veli, Gustav Scheller, joka nyt on varmasti Herran luona raskas kruunu päässään, tunsikin, miten Herra puhui hänelle: "Nyt on aika, jolloin haluan, että autat minua tuomaan kansani kotiin."

Siitä alkoi Operaatio Exodus, jota kutsutaan myös nimellä Ebenezer Operation Exodus ja jonka tukikohta nykyään on Bournemouthissa, Englannissa.

Se oli alku myös minulle. Seuraavat 18 vuotta toimin Kansainvälisessä johtokunnassa ja matkustin suuressa osassa maailmaa saarnaten kirkolle sen profeetallisesta kutsusta auttaa juutalaisten tuomisessa kotiin.

Tuohon aikaan profeetallisen ulottuvuuden lisäksi oli päätavoitteena Israelin rakentaminen kansakuntana. Tiedättehän, että

meitä ympäröivät miljoonat arabit, jotka ilmoittivat haluavansa tuhota meidät. Olemme pieni kansakunta ja silloin olimme paljon pienempi. Sen profeettallisen ulottuvuuden lisäksi, että Jumala kutsuu kansaansa kotiin, tiesimme siis, että maahanmuuttajat tulisivat. He ovat vahvistaneet maata hämmästyttävällä tavalla. Kun Jumala tekee jotain, Hän tekee sen hyvin kaikissa ulottuvuuksissa.

Muutamassa vuodessa olemme ottaneet vastaan yli 300 000 uutta maahanmuuttajaa. Tuolloin juutalaisia oli noin 3 500 000, enimmillään 4 000 000, ja me lisäsimme väestöämme viidenneksellä. Sen sijaan, että olisimme menneet konkurssiin, taloutemme kukoisti. Monet näistä venäläisistä maahanmuuttajista ja heidän lapsistaan ja lapsenlapsistaan ovat olleet osa Israelin korkean teknologian vallankumousta. He ovat tiedemiehiä. He ovat lääkäreitä. Jotkut heistä ovat tavallisia ihmisiä, jotka eivät ole kovin hyvin koulutettuja. Mutta heidän tulonsa on ollut maalle ilmiömäinen siunaus; se on vahvistanut meitä valtavasti.

Se ei siis ollut hyväksi vain heille, vaan myös Israelille. Juutalaiset, lähinnä entisessä Neuvostoliitossa, kärsivät paljon vainosta, mutta periaatteessa heidän henkensä ei ollut vaarassa, mutta nykyään se on ymmärtääkseni muuttunut. Vuonna 1948 Israelissa oli vain 600 000 juutalaista, nykyään meitä on hieman alle 7 000 000, ja kokonaisväestö on melkein 9 000 000!

Kun olin nuori uskova karismaattisessa kirkossa ja tiesin jo, että menisin jonain päivänä Israeliin, eräänä iltana muuan pastori sanoi: "Voi, sinä et halua mennä sinne. Siellä on sota. Siellä missä sota on, siellä ei ole Pyhää Henkeä." (Tämä ei ole raamatullisesti oikein!)

Vuonna 1991 tiesimme, että olimme menossa sotaan, mutta kuukautta ennen sotaa, sotakuukautena ja sodan jälkeisenä kuukautena juutalaisten paluu Israelin maahan oli yksi suurimpia. Tuon 90 päivän aikana Israeliin saapui yli tuhat ihmistä päivässä. Estikö sota heitä tulemasta? He saattoivat olla hieman peloissaan, mutta se ei ollut este. He laskeutuivat lentokoneesta, menivät rekisteröitymään ja noutamaan maahanmuuttopaperinsa, ja heille annettiin sodan vuoksi kaasunaamari. Runsas maahanmuutto jatkui yli vuoden ajan, ei vain tuhannen ihmisen päivävauhdilla, koska pelkästään tuosta alijasta tuli noin 1 400 000 ihmistä.

Nykyään minulle alijan merkitys on muuttunut. Profeetallinen ulottuvuus ei ole muuttunut; Jumalan selvästi ilmaistu tahto on, että juutalaisten täytyy palata kotiin. Nyt se on kuitenkin tarkoitettu maanpaossa elävien juutalaisten elämän pelastamiseksi. Minulle on tullut siitä elämän ja kuoleman kysymys – ei Israelin vaan muiden kansojen keskuudessa olevien juutalaisten kannalta.

Hesekiel 39:27–29:

27. "Kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista, niin minä osoitan heissä pyhyytteni lukuisain pakanakansain silmien edessä.

28. Ja he tulevat tietämään, että minä, Herra, olen heidän Jumalansa, kun minä, vietyäni heidät pakkosiirtolaisuuteen pakanakansojen luokse, kokoan heidät omaan maahansa eikä jäätä sinne jäljelle ainoatakaan heistä.

29. Enkä minä enää kätke heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra."

NIV (NIV Raamattu: New International Version) kääntää

keskeisen jakeen ajatuksen näin: Minä kokoan heidät omaan maahansa viimeistä myöten. Minusta se on kiinnostavaa – en ole heprean kielen tutkija – mutta kun Hän sanoo: "...sillä minä olen vuodattanut Henkeni Israelin heimon päälle", se on tehty.

Se on sanottu menneessä aikamuodossa, ja silti se toteutuu tulevaisuudessa. Mutta kun ymmärrän tuon keskeisen jakeen, jonka mukaan Hän ei jätä ketään jäljelle, minun mielestäni se tarkoittaa aivan yksinkertaisesti sitä, että juutalainen kansa palaa kotiin, tai se tuhoutuu uudessa julman antisemitismin tulipalossa.

Antisemitismistä tulee luultavasti intohimo, joka viimeisinä päivinä yhdistää maailman, ja kipinä, joka syöksee maailman murhaavaan ja verenhimoiseen pimeyteen. Se päättyy vasta Herran paluun myötä. Eiväthän kansat tule Jerusalemiä vastaan siksi, että ne rakastavat meitä, ja Sakarja 14 lupaa, että Herra kokoaa kaikki kansat taisteluun Jerusalemiä vastaan.

Elie Wiesel, loistava holokaustista elävänä selviytynyt juutalainen, joka kirjoitti monia kirjoja holokaustista ja kokemuksistaan, sanoi, että "Shoahin" (holokaustin) opetus on, että meidän täytyy uskoa vihollistemme uhkauksia paljon enemmän kuin ystäviemme lupauksia.

Miten Herra sitten työskentelee tänä päivänä tuodakseen juutalaiset kotiin?

Jeremia 16:16:

Aina kun sanotaan "Katso!", kiinnitä huomiota.

"Katso, minä käsken tulemaan monta kalastajaa, sanoo Herra, ja ne heitä kalastavat, ja sen jälkeen minä käsken tulemaan monta metsästäjää, ja ne heitä metsästävät kaikilta vuorilta ja kaikilta kukkuloilta ja kallioiden rotkoista. "

Sanoisin, että 1990-luvun alija oli pääasiassa kalastusta. Mutta toivottavasti ymmärrätte, että nyt metsästäjät on päästetty vapaiksi. Valitettavasti suurin osa maanpaossa elävästä juutalaiskansasta ei ole vielä oppinut historian opetuksia. Se kieltäytyy avaamasta sydäntään ja mieltään sille, että Herra kutsuu sitä palaamaan kotiin pelastaakseen sen, ei vain hengellisesti, vaan myös fyysisesti.

Yksi päätehtävistämme Israelin esirukoilijoina on fyysinen taistelu – turvallisuus. Joskus ihmiset tulevat luoksemme ja sanovat: "Te ette ole kovin hengellisiä. Miksi ette rukoile nykyistä enemmän Israelin pelastuksen puolesta?" Me rukoilemme, ja vastaus on hyvin yksinkertainen: jotta koko Israel pelastuisi, sen täytyy olla elossa! Kuolleet ihmiset eivät pelastu.

Vaikka tiedämme, että viimeinen taistelu käydään Israelissa, juutalaisille se on maailman turvallisin paikka. Lisäksi uskon, että se on jo nyt maailman turvallisin paikka juutalaisille.

Valitettavasti olemme olleet hyvin samankaltaisessa tilanteessa ennenkin. 1930-luvulla juutalaiset, jotka ymmärsivät aikojen merkit, kulkivat läpi juutalaisyhteisöjen, lähinnä Itä-Euroopassa, ja kehottivat siellä asuvia juutalaisia näkemään,

mitä heille ja sille maailmalle, jossa he elivät, oli alkanut tapahtua.

Heihin suhtauduttiin useimmiten pilkallisesti, heitä heitettiin tomaateilla ja joskus jopa kivillä. Saksan juutalaiset julistivat ylpeinä: "Olemme olleet täällä tuhat vuotta! Olemme kokeneet hyviä ja huonoja aikoja, ja tämäkin menee ohi." Nyt me tiedämme, miten se meni ohi – Auschwitzin savuavissa uuneissa.

Vaikka meidät on kutsuttu paljastamaan, tuomitsemaan ja torjumaan antisemitismia kaikkialla, missä se nostaa hirvittävän päänsä, me emme voi sitoa tätä maailman hallitsijaa. Se on täällä, kunnes Herra itse käsittelee sen.

Emme myöskään voi sitoa metsästäjiä, vaikka voimmekin inhimillisellä tasolla taistella heitä vastaan. Älkää hämmentykö – vaikka Herra lähettää metsästäjiä, Hän ei ole pannut heidän sydämiinsä vihaa juutalaisia kohtaan. Se on paholaisen työtä, joskin nämä ihmiset olivat halukkaita antamaan tuon hengen löytää tervetulleen kodin heidän hengessään.

Taistelumme on kutsua ja auttaa juutalaisia kotiin – mikä on hyvin yksinkertaista. Jotkut meistä on fyysisesti kutsuttu olemaan maanpaossa olevan juutalaiskansan kalastajia, kun taas jotkut meistä on kutsuttu Herran johdolla toimimaan kalastajina rukouksessa ja ryhtymään taisteluun vihollisen kanssa.

Israelin ihmeellisen voiton jälkeen vuonna 1967 Neuvostoliitossa oli tapahtunut suuri juutalaisuuden herääminen. Neuvostoliitossa ja useimmissa muissa Länsi-Euroopan maissa monet juutalaiset huokasivat ja halusivat palata kotiin. Ne, jotka huokasivat liian äänekkäästi tai protestoivat liikaa, päätyivät vankilaan

Siperiaan.

On kiinnostavaa, että Jeremian kirjassa Herra vertaa parhaillaan käynnissä olevaa eksodusta Egyptin eksodukseen. Lisäksi 2. Mooseksen kirjassa 2:23–24 sanotaan:

23. "Ja kun oli kulunut pitkä aika, kuoli Egyptin kuningas. [Sama kuningas, joka tunsı Joosefin.] Ja israelilaiset huokailivat orjuuttansa ja valittivat; ja heidän huutonsa heidän orjuutensa tähden nousi Jumalan tykö.

24. Ja Jumala kuuli heidän vaikeroimisensa, ja Jumala muisti liittonsa Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa.

25. Ja Jumala katsoi israelilaisten puoleen, ja Jumala piti heistä huolta."

Nykyään useimmat juutalaiset, varsinkin Amerikassa, ajattelevat, että vaikka he huokaavat, heidän pitäisi "kestää" siellä missä he ovat. Ja tarvittaessa he muuttavat Kanadaan tai Australiaan. Jos niin tapahtuu, metsästäjät olisivat nopeasti heidän kannoillaan, sillä näissäkin maissa metsästäjät ovat jo paikalla.

Monet teistä ovat hyvin evankelioimishenkisiä, ja se on hyvä asia – ihmisten täytyy pelastua. On selvää, että jos rakastatte juutalaisia, haluatte heidän pelastuvan, ehkä jopa enemmän kuin tekevän alijan. Jumala kääsee meitä menemään kaikkeen maailmaan, ja uskon, että siihen sisältyy myös maanpaossa oleva juutalaiskansa. Mutta Jumala itse antoi lupauksen, että Hän toisi juutalaiskansan tuntemaan Hänet (Hes. 37:13–14). Jos teillä on tilaisuus tuoda juutalainen maanpaossa oleva ihminen Jeshuan luo, on hienoa!

Mutta entä jos teillä ei ole tätä mahdollisuutta? Juutalaiskansan pelastusta koskevan raamatullisen lupauksen fyysinen paikka on Israel ja erityisesti Israelin vuoret (Hes. 34:13, 36:8–10) – Jerusalem, Juudea ja Samaria. Suuri osa maailmaa kutsuu sitä "Länsirannaksi" ja haluaa karkottaa sieltä kaikki juutalaiset. Voitte nähdä, että tämä Palestiinan valtiota ajava liike vastustaa Jumalaa.

Uskon henkilökohtaisesti, että Israelin lunastus on suurimmaksi osaksi Jumalan suvereeni työ; työ, josta mikään liha ei kerskaa. Kuulemme tarinoita Iranissa tapahtuvasta herätyksestä. Sitä eivät levitä ihmiset, vaan ihmiset näkevät unia ja näkyjä valkoisiin pukeutuneesta miehestä. He tietävät heti, että tämä on Herra Jeshua.

Jos Hän voi tehdä sen Iranissa, ettekö usko, että Hän voi tehdä sen myös Israelissa?

Minä kutsun kristittyjen pyrkimyksiä tuoda juutalaiset kotiin, jopa ilman avointa todistusta, profeetalliseksi evankelioimiseksi – evankelioimiseksi, jolla on maailmanlaajuinen ulottuvuus. Te tuotte juutalaiset kotiin siihen fyysiseen paikkaan, jonka Hän mainitsee Raamatussa ja jossa Hänellä on tapaaminen kansansa kanssa. Pystyykö Jumala tekemään sen missä päin maailmaa tahansa? Totta kai! Mutta miksi Hän painottaa, että Hän tuo heidät kotiin, jotta he tuntisivat Hänet? (Hes. 37:12–14)

Jotkut näistä harhaanjohtavan ”korvausteologian” puolestapuhujista – se ei ole teologiaa, sillä se ei ole Jumalasta vaan sielujemme vihollisesta – sanovat: "Kaikki juutalaiset tulevat kotiin epäuskoisina",

niin kuin Raamattu kertoo meille tapahtuvan. Raamatun kahdessa jakeessa mainitaan uskovien kotiinpaluusta: "Niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat." (Jes. 51:11)

Mutta Raamatusta käy selvästi ilmi, että suurin osa juutalaisista tulee kotiin epäuskoisina, ja siellä Jumala kohtaa heidät. Luotatteko te Jumalaan? Uskotteko siihen, mitä Raamattu meille kertoo? Herra sanoo: "Minä tahdon, minä tahdon, minä tahdon." Katsotaan Hesekielin kirjan 36. luvusta muutamia jakeita (22–38). Siellä mainitaan yli 30 kertaa yksittäinen ilmaus Jumalan suvereenisuudesta, mikä koskee Hänen Israelille antamiaan lupauksia.

Ne jakautuvat periaatteessa neljään eri jaksoon: ensimmäinen on Israelin paluu maanpaosta, toinen Israelin maan palauttaminen, kolmas on Israelin kansan lunastus ja neljäs koskee Jumalan pyhän nimen nostamista kansojen keskuudessa sen johdosta, mitä Hän tekee.

Jälleen kerran olemme tässä tilanteessa: Jumala tuo kansansa kotiin, Israel kasvaa, Israel menestyy – mutta niin monet kristityt kieltäytyvät näkemästä Jumalan kättä.

Hesekiel 36:22–36:

22. "Sentähden sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: En tee minä teidän tähtenne, Israelin heimo, *sitä* minkä teen, vaan oman pyhän nimeni tähden, jonka te olette häväisseet pakanakansain seassa, minne tulittekin.

23. Minä pyhitän suuren nimeni, joka on häväisty pakanakansain seassa, jonka te olette häväisseet heidän keskellensä. Ja pakanakansat tulevat tietämään, että minä *olen* Herra, sanoo Herra, Herra, kun minä osoitan teissä pyhyiteni heidän silmäinsä edessä. [Juutalaisen kansan paluu.]

24. Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne. [Juutalaisen kansan pelastus.]
25. Ja minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne minä teidät puhdistan.
26. Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan t e i d ä n sisimpäännne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen.
27. Henkeni minä annan teidän sisimpäännne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun käskyjeni mukaan, noudatatte minun oikeuksiani ja pidätte *ne*.
28. Niin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne; ja te olette minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne.
29. Minä vapahdan teidät kaikista saastaisuuksistanne. [Maan palauttaminen.] Ja minä kutsun esiin viljan ja teen sen runsaaksi enkä anna teille nälänhätää.
30. Minä teen runsaaksi puitten hedelmän ja pellon sadon, niin ettette enää joudu kärsimään kansojen seassa herjausta nälän takia.
31. Niin te muistatte huonon vaelluksenne ja tekonne, jotka *eivät olleet* hyvät, ja teitä kyllästyttää oma itsenne rikostenne ja kauhistustenne tähden.
32. En minä teidän tähtenne *sitä tee*, sanoo Herra, Herra: se olkoon teille tietävä. Hävetkää ja tuntekaa häpeätä vaelluksenne tähden, te Israelin heimo. [Lisää maan palauttamista.]
33. Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona minä teidät puhdistan kaikista pahoista teoistanne, *minä asutan* kaupungit, ja rauniot rakennetaan jälleen,
34. ja autiomaan viljellään, sen sijaan että se on ollut autiona jokaisen ohitsekulkijan silmään edessä.
35. Silloin sanotaan: 'Tästä maasta, joka oli autiona, on tullut kuin Eedenin puutarha; ja raunioina olleet, autiot ja maahan revityt kaupungit *ovat* varustettuja ja asuttuja'. [Herra korottaa

nimensä.]

36. Niin tulevat pakanakansat, joita on jäljellä teidän ympärillänne, tietämään, että minä, Herra, rakennan jälleen alasrevityn *ja* istutan aution: minä, Herra, olen puhunut, ja minä teen *sen*. "

Jotenkin Jumalan armosta, laupeudesta ja rakkaudesta johtuen suuri osa siitä on ennallistamista, ja valtava osa ennallistamista on itse asiassa maan, fyysisen Israelin, saattamista entiselleen, vaikka pelastuneiden israelilaisten määrä on melko pieni. Kuitenkin israelilaiset tulevat uskoon Jeshuaan!

En voi sanoa, että joka päivä joku tulee Herran luo, mutta Messiaan seurakuntaruumis Israelissa kasvaa. Se ei kasva vain niistä, jotka tulevat ja jo tuntevat Herran, vaan myös niistä, jotka elävät siellä eivätkä tunne Häntä.

Miten tämä kaikki liittyy kirkkoon?

Jesaja 49:22:

"Näin sanoo Herra, Herra:

Katso, minä nostan käteni kansakuntien [pakanoiden] puoleen, kohotan lippuni kansoja kohti, niin he tuovat sinun poikasi sylissänsä ja kantavat sinun tyttäresi *olkapäillään*."

Keitä ovat nämä kansat, joista Herra puhuu?

Luuletteko, että ne ovat pelastumattomia jumalattomia hallituksia? Uskon, että kansakunta, josta Hän tässä puhuu, on kirkko.

Alija on Jumalan sanan todiste: alija on merkki Jumalan liitoista, Jumalan uskollisuudesta. Alija on merkki Jumalan rakkaudesta ja Hänen luonteestaan. Myös kirkolle kuuluu alijasta selkeä raamatullinen vastuu.

Jesaja 60:10–12:

10. " Ja muukalaiset rakentavat sinun muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua; sillä vihassani minä löin sinua, mutta mielisuosiossani minä sinua armahdan.

11. Sinun porttisi pidetään aina auki, ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä, että *kansojen* rikkaudet tuotaisiin ja heidän kuninkaansa saatettaisiin sinun tykösi.

12. Sillä se kansa tai valtakunta, joka ei sinua palvele, hukkuu, ja *ne* kansat hävitetään perinjuurin."

Mielestäni te olette raamatullisesti velkaa juutalaisille.

Room. 11:11:ssa puhutaan Israelista:

"Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta *tuli* pelastus pakanoille, että he itse syttyisivät kiivauteen."

Ymmärrättekö, että teidän ensimmäinen velvollisuutenne uskovina on herättää juutalaisten kateus? Se ei tapahdu heiluttamalla Raamattua heidän nenänsä edessä, ei myöskään kertomalla heille: "Te tapoitte Herran." Sen sijaan se tarkoittaa, että te elätte elämää, joka on täynnä Jumalan rakkautta; elämää, joka on muuttunut Jumalan Hengessä tapahtuneen pelastuksenne ansiosta. Vakuutan teille – eivät ainoastaan juutalaiset

tiedä, että olette erilaisia, vaan kaikki tietävät teidän olevan erilaisia.

Jatketaan Roomalaiskirjeestä (11:12–15):

12. ”Mutta jos heidän lankeemuksensa *on* maailmalle rikkaudeksi ja heidän vajautensa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljoa enemmän heidän täyteytensä!

13. Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani kunniassa,

14. sytyttääkseni, jos mahdollista, kiivauteen *niitä, jotka ovat* minun heimolaisiani, ja pelastaakseni edes muutamia heistä.

15. Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailmalle sovituksesi, mitä heidän armoihin-ottamisensa *on* muuta kuin elämä kuolleista?”

Room. 15:26–27:

26. "Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.

27. Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla."

Nyt en puhu rahasta. Siihen aikaan se tarkoitti rahaa, mutta puhun myös fyysisistä asioista, juutalaisten auttamisesta kotiin.

Alija on itse asiassa palautustyötä. Lisäksi voisi sanoa, että se on osittain tapa maksaa takaisin velka, jonka te olette velkaa juutalaisille, pelastamalla heidän elämänsä ja tuomalla heidät paikkaan, jossa Jumala sanoo: "Minulla on tapaaminen heidän kanssaan ilmoittaakseni heille itseni."

Raamatussa alija mainitaan yli 150 kertaa, ja olen erittäin

konservatiivinen. Jotkut ovat laskeneet 250 kertaa, toiset 350 kertaa.

Mutta 150 kertaa! Eikö se ole jo tarpeeksi merkittävää? Eikö sitä ole toistettu aika monta kertaa? Jumala on vannonut 46 kertaa antavansa Israelin maan Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille ja heidän jälkeläisilleen.

Jos Hän toistaa sen 46 kertaa valana, Hänen tarkoituksestaan ei pitäisi olla epäilystäkään. Heprealaiskirjeen mukaan Jumalan vannoma vala ratkaisee kaikki kysymykset. Aina se ei ole sanallinen vala, ainoastaan 3 kertaa 46:sta. Hän sanoo usein: "Minä vannoin" tai "Sillä Herra vannoi minulle", mikä on vala.

Hepr. 6:17:

"Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän *sen* valalla."

Vala sinetöi sen. Sitä ei koskaan muuteta. Annan teille muutaman esimerkin:

1. Mooseksen kirja 24:7:

"Herra, taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani [tämä oli ilmeisesti Aabraham], hän, joka puhui minulle ja vannoi minulle sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan', hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, niin että saat sieltä vaimon pojalleni [Iisakille].'"

2. Moos. 6:8:

"Ja minä johdatan teidät siihen maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille; ja sen minä annan teille omaksi. Minä *olen* Herra."

Kun Mooses rukoilee Herran edessä Israelin puolesta, sen törkeän synnin, kultaisen vasikan, vuoksi, Herra on valmis tuhoamaan Israelin ja herättämään kansan Mooseksesta itsestään.

Tämä on 2. Moos. 32:13. Siinä Mooses sanoo:

"Muista palvelijoitasi Aabrahamia, Iisakia ja Israelia, joille olet itse kauttasi vannonut ja sanonut: 'Minä teen teidän jälkeläistenne luvun paljoksi kuin taivaan tähdet; ja koko tämän maan, josta olen puhunut, minä annan teidän jälkeläisillenne, ja he saavat *sen* ikuisiksi perinnöksi.'"

Tuomarien kirja 2:1

"Ja Herran enkeli tuli Gilgalista ylös Bookimiin. Ja hän sanoi: 'Minä johdatin teidät Egyptistä ja toin teidät maahan, jonka minä valalla vannon olin luvannut teidän isillenne, ja sanoin: Minä en riko liittoani teidän kanssanne ikinä.'"

Herran enkeli on ilmeisesti Herra Jeshua ihmiseksi tulemista edeltävässä muodossaan.

1. Aikakirja 16 ja psalmi 105 ovat sisällöltään identtiset:

15. "Muistakaa hänen liittonsa iankaikkisesti, hamaan tuhansiin polviin, sana, jonka hän on säätänyt,

16. *liitto, jonka* hän teki Aabrahamin kanssa, ja hänen Iisakille vannomansa vala.

17. Hän vahvisti sen käskyksi Jaakobille,
Israelille iankaikkiseksi liitoksi.

18. Hän sanoi:

'Sinulle minä annan Kanaanin maan, se
olkoon teidän perintöosanne.'" (1. Aik.
16:15–18)

Jeremia 11:5:

"... ja pidän valan, jonka olen vannonut teidän isillenne
luvaten antaa heille maan, joka vuotaa maitoa ja mettä,
niinkuin *se* teillä tänäkin päivänä *on*." Ja minä vastasin ja
sanoin: "Amen, Herra!"

Lopuksi vielä tämä viimeinen raamatunkohta, joka ei ole
vala. Se on kuitenkin ainoa kohta Raamatussa, jossa Herra
julistaa, että Hän tekee sen, mitä Hän tekee, istuttaa Israelin
maahan ja tekee sen kaikesta sydäimestään ja kaikesta
sielustaan.

Jeremia 32:37–41:

37. "Katso, minä kokoan heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät vihassani, kiivastuksessani ja suuressa suuttumuksessani karkoitan, ja palautan heidät tähän paikkaan ja annan heidän asua turvassa.
38. Silloin he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.
39. Ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin että he pelkäävät minua kaiken elinaikansa, ja niin heidän käy hyvin ja heidän lastensa heidän jälkeensä.
40. Ja minä teen heidän kanssansa iankaikkisen liiton, niin etten käänny heistä pois, vaan teen heille hyvää; ja minä annan pelkoni heidän sydämiinsä, niin etteivät he minusta luovu.
41. Ja minä iloitsen heistä, siitä että teen heille hyvää; minä istutan heidät tähän maahan uskollisesti, kaikesta sydämestäni ja kaikesta sielustani."

En usko, että Jumalan Israelille antamien liittolupauksen noudattamisen tulee olla jokaisen uskovien tärkein prioriteetti. Itse uskon kuitenkin, että sen pitää olla viiden tärkeimmän asian joukossa, koska se on perusta. Se ei tarkoita vain sitä, että mennään koko maailmaan ja sen jälkeen Herra palaa. Israelin täytyy myös olla olemassa. Jotta Herra voi palata, juutalaisen kansan täytyy olla jälleen maassa. Se on toinen Herran paluun kahdesta peruspilarista.

Ehkä sen tulee olla kahden tai kolmen tärkeimmän asian joukossa. Uskon, että ainakin sen tulee olla osa rukousselämäännä. Kun rukoilette Israelin puolesta, Herra kertoo teille, mitä teidän pitää käytännössä tehdä, jotta rukouksenne toteutuisivat.

Vanhoilla helluntailaisilla oli tapana kutsua sitä "jalkojen panemiseksi rukouksiin".

Ettekö halua olla Herran kanssa siinä, mitä Hän tekee koko sydäimestään ja koko sielustaan? Hän palauttaa Israelin maahan; Hän tuo kansansa takaisin tehdäkseen sille hyvää. Aamen?

